

Návrhy k nastaveným kritériím fleretových soutěží

1. Pořadatelé a limity

Nejprve pár slov ke zmíněnému nadbytku pořadatelů. Myslím si, že čím více pořadatelů a soutěží, tím lépe. Měli bychom mladým šermířům umožnit se častěji navzájem poznávat a vyšermovat se. MČR šavlistů se vyhodnocuje z osmi domácích turnajů + výsledku finále MČR a je vidět, že více soutěží významně výkonnostně posunulo tuto pěknou disciplínu. Proč omezovat počet domácích soutěží ve fleretu na pouhých 6? Nevím o pádném důvodu.

Navrhuji zavést všechny soutěže žebříčkové, protože už samotné kritérium: 4 nejlepší výsledky z domácích soutěží + výsledek z MČR + 3 zahraničních soutěží je dostatečným filtrem a není tedy nutno rozdělovat soutěže na započítávané a nezapočítávané do žebříčku. Na soutěž nezapočítávanou do žebříčku nebudou chtít závodníci ani trenéři pravděpodobně vůbec jezdit.

Za zvážení stojí i návrh Pavla Vaníčka snížit nebo zrušit bodový limit k účasti na finálovou soutěž MČR. Při nízkém počtu závodníků v žebříčku v konkrétní kategorii to má své opodstatnění. Já tento návrh podporuji.

2. Základní kritérium - počet vodivých planší

Toto kritérium je, podle mého názoru, zbytečně diskriminační a nemyslím si, že by mělo být označeno jako základní. Nezpochybňuji, má-li pořadatel k dispozici více planší, že soutěž proběhne rychleji. Neznamená to však, že pokud probíhá soutěž na 2 planších, že nemůže být velmi kvalitní. [Turnaje](#) 22.10.2005 v Hradci Králové se zúčastnilo 37 závodníků z 11 klubů a díky dobře zorganizované soutěži pořadatelem Radkem Duchoněm proběhla plynule a bez potíží. Záleží na organizačním týmu, ne na počtu planší. Myslím si, že nemusí nutně účastníky trápit, jestli na soutěži budou o 1 nebo 2 hodiny déle.

3. Předem dohodnutý rozhodčí k planši

Mít k dispozici pouze jednoho rozhodčího k jedné planši je málo. Je nutno si uvědomit, že má-li rozhodčí podávat kvalitní výkon po celou dobu soutěže, musí si chvíli odpočinout, a proto jich musí být alespoň dvojnásobek.

Naštěstí se počet rozhodčích rozrůstá díky seminářům Karla Křemena, takže se snad rýsuje lepší budoucnost při zajišťování rozhodčích.

Navrhuji spíše snížit počet závodníků k povinnému vyslání rozhodčího oddíly na 2, a pokud oddíl, který vysílá závodníky na soutěž nemá vlastního rozhodčího, povinně si vyžádá rozhodčího z jiného klubu. Tím by nenesl břímě zajištění rozhodčího pouze pořadatel, ale i zúčastněné oddíly.

Rovněž by v tomto případě mohla být nápomocna komise rozhodčích s průběžně aktualizovaným seznamem rozhodčích na stránkách ČŠS */stávající stav neodpovídá skutečnosti/*.

4. Poloha pořadatele

Do kritérií bych polohu pořadatele vůbec nezahrnoval. Bude-li soutěž kvalitní, není důvod znevýhodňovat pořadatelský oddíl jeho geografickou polohou. Při pohledu na mapu ČR se může jevit např. Opava hůře dostupná, ale z Opavy do Prahy je stejně daleko jako z Prahy do Opavy a soutěže, zde léta pořádané, jsou na vysoké úrovni. Zkrátka, kdo bude chtít, tak přijede. Při zachování poměru turnajů na Moravě a v Čechách se toto hledisko vyrovnává.

5. Kvalitní výkony rozhodčích

Za nejzávažnější kritérium, a to by mělo být označeno za základní, považují kvalitní výkony rozhodčích a s ním související nasazování rozhodčích.

V již několik desetiletí diskutované a nedořešené problematice nasazování nezletilých rozhodčích a rozhodčích bez licence se nic nezměnilo. Opakovaně se na několika soutěžích tento nešvar objevuje.

Přestože máme k tomu příslušné výnosy STK, na které trpělivě Karel Křemen při každém semináři upozorňuje a tyto zdůvodňuje, jsou na řadě soutěží pořadatelé i zástupci svazu ignorovány. Zdaleka nejde jen o právní aspekt věkového limitu, ale hlavně o psychickou dispozici začínajících rozhodčích. Nechápu přehnanou snahu některých trenérů nasazovat k planším mladičké závodníky do rolí rozhodčích. Nemohou k tomu být dostatečně kompetentní, hlavně z důvodu již zmíněné psychické připravenosti. Kam spěcháte? V žádném případě nerozporuji, že je nutno připravovat nové generace rozhodčích, ale tato příprava by měla probíhat výhradně na tréninku včetně teoretické přípravy a následné účasti na semináři rozhodčích při dovršení 18 let věku. Argumenty typu, že tito mladí závodníci rozhodují mnohem lépe, než mnozí starší, jsou zcela liché, protože ke kvalitnímu výkonu role rozhodčího potřebují nabyt nejprve určitou zkušenost.

Dalším extrémem je nasazování rozhodčího, který již sám před mnoha lety prohlásil, že na akce nevidí, a přesto se k planším staví. Je velmi nepříjemné, vysvětlovat závodníkovi omyly rozhodčího, kdy závodník za stavu 9:4 ve svůj prospěch provede třikrát po sobě akci sixt vazba po čepeli a bod výpadem zasáhne soupeře, ten v zoufalství v pohybu dozadu jen nastaví ruku, svítí obě barevná světla a rozhodčí místo naprosto zřejmého útoku prise de fer prohlásí kryt odbod. Místo skóre 12:4 je stav 9:7. Mladý závodník je zcela psychicky rozhozený, protože dělá akci, kterou se naučil, dobře, ale nepozorný rozhodčí ji posoudí špatně. Pak už je jen krůček k jeho nezasloužené prohře 9:15 a opodstatněným pocitům, zda má smysl se vůbec věnovat šermu fleretem. A to byl jen jeden příklad z letošního FMČR mladších žáků v Praze.

K dlouhá léta neřešeným problémům patří zjednodušené pojetí a výklad pravidel fleretu, která jsou podporována ze strany některých zodpovědných osob ČSS. Typickým příkladem zjednodušení je pohyb posunem považován skupinou rozhodčích, kteří si pravidla zjednodušují, za útok. Toto není slabina jen ČSS, ale i světového fleretu. Na MS kadetů v Plovdivu roku 2004 jsem byl svědkem eliminačního zápasu polského závodníka Majewského se závodníkem z Ruska. Rozhodoval čínský rozhodčí, držitel FIE licence. Do začátku posunu z pozice rozhodčího vpravo šermujícího Rusa provedl do této evidentní přípravy závodník Majewski učebnicový přímý bod výpadem. Svítla obě barevná světla, čínský rozhodčí označil akci za útok zprava. Zoufalý pískot z řad publika fandícímu polskému závodníkovi, nevěřící kroutící hlava v dlaních polského trenéra. Místo postupového skóre 15:13 pro polského fleretistu, byl stav 14:14 a po následujících akcích zvítězil Rus 15:14. Postoupil nesprávný závodník.

Chci tím říci, že o šermu by měli rozhodovat výhradně závodníci na planši, smyslem činnosti rozhodčího je pouze naprosto nestranně, s nadhledem, maximálně důsledně číst akce závodníků a správně vyhodnocovat s důkladnou znalostí pravidel. Pak může být fleret objektivně posuzován a minimalizovány chyby ve vyhodnocování chodu zbraní. Při zjednodušeném pojetí dojdeme k jiným výsledkům a v případě technicky vyrovnaných soupeřů do dalších eliminačních kol postupuje ten nesprávný závodník, případně vítězí nesprávné družstvo.

Tak, co s tím, přátelé, uděláme? Ponecháme další desetiletí roztráštěnosti nebo si v klidu sedneme, bez negativních emocí otevřeme diskusi a na znalostní bázi se dohodneme, jak rozhodovat fleret?

S přátelským pozdravem

Martin Látal

Ve Šternberku dne 9.7.2009

předseda a trenér oddílu
šerm Sokol Šternberk